

Ingomar Petersen (RV):

Vedrørende det forslag til folketingsbeslutning, vi her drøfter, er der efter det radikale venstres mening tre væsentlige punkter, som det givet er formålstjenligt at få indgående drøftet med henblik på forbedringer.

Derimod kan man måske være lidt tvivlende over for, om det vil være helt rigtigt at nedsætte en sådan kommission, hvis det skal forstås efter traditionelt mønster. Hvis man virkelig skal have drøftet nogle af disse spørgsmål om mere offentlighed og mere nærdemokrati og nærmere kontakt til borgerne, så skulle man måske i udvalget drøfte formen for dette arbejde, om en eller anden utraditionel form måske kunne være bedre, så der også ud over embedsmænd og politikere måske kunne være borgere og eventuelt presse med i et sådant arbejde.

Om det første punkt, offentligheden i det kommunale arbejde, vil jeg gøre nogle principielle betragtninger. Samfundsmaskineriet er blevet så kompliceret, at det i dag er svært for den enkelte at forstå ret meget af det, at forstå hvordan beslutninger, der påvirker éns egen og andres, ja, alles tilværelse, egentlig bliver truffet, og mangelfuldheden og skævheden i informationsdækningen medfører ofte misforståelser og misopfattelser, således at disse ting får en urimelig stærk placering.

Med hensyn til styringen, som er det andet punkt, kan man jo godt diskutere som kommunalmand, om den styrelseslov, vi i dag har, virkelig formår at styre, samordne den fysiske og økonomiske planlægning. Jeg kan godt stille mig lidt tvivlende over for det. Det er ikke muligt at arbejde med samfundets styringsproblemer, uden at der virkelig foretages en samlet vurdering af de udviklingstendenser, der er fremherskende, og hvordan får man egentlig sammenhæng inden for de handlinger, man sætter i gang? Jeg tror, det er et spørgsmål, om den nuværende udvalgsopbygning i de kommunale instanser er den mest hensigtsmæssige, når en samlet styring fysisk og økonomisk i kommunen og sammen med staten bliver mere og mere tvingende nødvendig. I et samfund, der som det danske er nået langt i henseende til økonomisk og social udvikling, vil der være mange blokeringer og megen ulyst over for tanken om dyb indgriben i

kendte mønstre, men jeg tror, det bliver nødvendigt.

Det tredje punkt drejer sig om borgernes deltagelse i beslutningsprocessen. Kommuner og amter er blevet større, og der er skabt afstand mellem den enkelte borger og beslutningstagerne. Det er vel egentlig en udvikling, ingen direkte har ønsket. Vi må skabe større interesse for samfundsudviklingen som helhed; gør vi ikke dette, så kan det godt blive farligt for den fremtidige eksistens for vor demokratiske tilværelse. Det er af stor betydning, at befolkningen på en mere omfattende og dybtgående måde indrages i debatter og problemer og løsninger inden for de lokale miljøer. Så kan vi jo spørge os om, hvordan borgerne sikres større andel i beslutningsprocesserne. Det er en opgave at skabe samvirke mellem kommunestyret og de initiativrige grupper, der måtte findes i kommunen, f. eks. i spørgsmålet om byudvikling og opførelse eller udvidelse af institutioner eller lignende. Idealet må være, at den enkelte kan deltage i det, han eller hun har lyst til, og overlade ansvaret til andre på områder, hvor man ikke ønsker at deltage direkte.

Jeg kan sige, at vi fra det radikale venstre positivt vil gå ind i et udvalgsarbejde om dette og meget nøje drøfte formen for, hvorledes vi skal nå til et bedre grundlag, nå til en bedre styring i vort samfund, en bedre styring ikke alene inden for kommunens rammer, men også i samarbejde med staten.

Karen Thuroe Hansen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. H. C. Toft, ikke kan være til stede her i dag, vil jeg gerne på den konservative gruppes vegne fremføre et par bemærkninger til det socialdemokratiske forslag om nedsættelse af en kommission til at gennemgå den kommunale styrelseslov.

Det er vores opfattelse, at der allerede i vid udstrækning er stor åbenhed mellem borgerne og de lokale myndigheder. Naturligvis kan der af og til opstå problemer, men som regel klares disse på helt lokal basis uden direkte indblanding fra lovgivningsmagtens side. Ser man på revisionsdepartementets kritiske bemærkninger med hensyn til nedsættelse af kommissioner for både dette og hint, må der være grund til overvejelse om nødvendigheden af nedsættelse af